

ŞEKERİ TÜKENMEYEN ÇOCUK

Berk, okul arkadaşlarıyla yine kavga etmişti. Onlara çok büyük öfke duyuyordu. Ama bu seferki kavganın boyutu farklıydı; çünkü öğretmen onları kavga ederken yakalamıştı. Şimdi öğretmen masasının karşısında duran Berk, kendisine ne tür bir ceza verileceğini merakla bekliyordu. Normal zamanda olsa korkmazdı. Ama öğretmeni anne babasını ararsa diye korkuyordu; çünkü annesi ve babası şehir dışına gitmişti. Berk, bu konu yüzünden onların tatilini mahvetmek istemiyordu. Bir süre sessiz kalan öğretmen oldukça sakin bir ses tonuyla konuştu.

-Nedir paylaşamadığınız şey?

Berk ve diğerleri hep bir ağızdan savunmaya geçti. Herkes kendi bahanesini öne sürüyor ve diğerlerinin haksız olduğunu tekrar tekrar söylüyordu. Öğretmen bu kez biraz daha yüksek bir ses tonuyla öğrencileri ikaz etti. Herkes sustu ve öğretmenlerine baktı. Öğretmen hepsinin bakışını teker teker yakaladıktan sonra ortam eski sakinliğine geri döndü ve tekrar söze başladı.

-Sizlere bir proje vereceğim.

Öğretmen onlara ortak ödev vererek aradaki soğukluğu gidereceğini ve kavgayı unutturacağını düşündü. Öğretmenlik hayatına yeni başlamış olan ve içi hala öğretme isteğiyle yanıp tutuşan bu genç öğretmen, hem çocuklarına kıyamamış hem de bu olumsuz davranışlarını nasıl azaltabileceğini bulmuştu. Onlara dayanışmanın nasıl bir şey olduğunu, arkadaşlığın ne kadar önemli olduğunu, birlikte nasıl güç doğduğunu öğretecekti. Zaten verdiği konu "dayanışmanın ve birliğin" hikayesini araştırıp yazmaktı.

Herkes teker teker farklı dayanışma birliklerini söyledi ve herkesin bunlarla ilgili araştırma yapıp gelmesini istedi. Berk, hocanın gözünde parlayan ışığın kendisini vurduğunu anlayınca merak ile bekledi. Öğretmen yaptığı işle bir kez daha gurur duydu ve Berk'e konusunu söyledi.

-Berk, sen Avrupa Birliğini araştıracaksın. Diğerleri de senin için araştırmayı yapıp bilgi toplayacaklar. Bu ödev, sizin için bir proje niteliğinde olacak.

Berk, eve gelince onu dedesi karşılamıştı. Yetmişli yaşlarına dayanmış dedesi oldukça bilgili bir adamdı. Bu yüzden Berk, araştırma ödevini dedesine sormak istedi. Bilgisayardaki klasik bilgilerden kurtularak farklı bir ödev hazırlamak istiyordu. Bu yüzden dedesine olanları anlattı ve ondan yardım istedi. Dedesi şöminenin karşısında otururken bembeyaz olan sakalını ovuşturdu. Konunun ciddiyetini kavramıştı ve şu anda anlatacaklarının torunu üzerinde kalıcı bir etkisi olacağını biliyordu. Ayrıca torununun "Google Amcası" yerine kendisine başvurması onu ayrı bir keyif vermişti. Konu dayanışmayla ilgili olduğundan ve torunu daha beşinci sınıfa gittiğinden Avrupa Birliği'ni hem ilgi çekici hem de birazcık daha basit anlatmalıydı.

En sonunda nasıl anlatması gerektiğini buldu ve torununa döndü. Torunu şöminenin yanındaki diğer sandalyede müthiş bir heyecanla kendisini bekliyordu. Dedesi anlatmaya başladı:

-Bak yavrum bundan yıllar yıllar önce büyük bir mahalle vardı. Dede bu giriş cümlesinden sonra torununa sevgiyle baktı ve torununun onu dikkatle dinlediğini gördü. Berk, Avrupa Birliği ile bir mahalleyi bağdaştıramamıştı ama pür dikkat dedesini dinlemeye devam ediyordu. Dedesi, sözlerine şöyle devam etti: “Bu mahalle çocukluktan beri arkadaş olan gençler vardı. Bu gençlerden bazıları çocukken çok kavga ederdi. Hatta bazen öyle büyük kavgalar olurdu ki bu kavgaya daha başka köyleri ve mahalleleri de çağırırlardı.” Dedesi hikayeye tam kendini kaptırırken torunu Berk, sözünü böldü.

-Peki dede, bu gençler çocukken niye kavga ederlermiş. Birbirlerine ne yapmışlar?

Dedesi biraz düşündükten sonra: “Çünkü evlat, bu çocuklar küçükken yapımı yeni keşfedilmiş şeker arabaları için kavga ederdi. İçlerinden çoğu, diğerlerine göre daha büyük olan iki çocuğu desteklediler. O çocuklar da neredeyse civar yerlerdeki tüm şeker arabalarını ele geçirdiler ve başta kendilerine, sonra kendini destekleyenlere çok şeker verdiler. Hatta öyle ki içlerindeki en büyük çocuğa “Şekeri Tükenmeyen Çocuk” ismini verdiler. Onun her yerde şeker arabası oldu. Onun bir de yakın bir arkadaşı vardı. Onun da neredeyse büyük çocuğunki kadar şeker arabası vardı. Sonra bu ikisi birlik oldu ve herkese şeker verdiler ve tüm şekerleri kontrol etmeye başladılar.” Dedenin sözünü yine Berk’in merakla sorduğu soru böldü.

-Dede, çoğu bu iki büyük ağabeyi destekledi demiştin. Desteklemeyenlere ne oldu? Onlar şeker alabildiler mi?

Dedesi torununun bu kadar dikkatli olmasına şaşırılmıştı. Doğru yolda olduğuna hükmetti. Biraz düşündükten sonra yine söze başladı: “Desteklemeyenler de bir grup oldu. Onların diğerleri kadar çok şeker arabası yoktu; çünkü onlar diğerlerine göre şeker arabasını kullanmayı daha geç öğrendi. Ama geç kalanlar da boş durmadı. Onların da büyük bir ağabeyleri vardı. O da şeker arabasını kullanmayı öğrenir öğrenmez diğerlerinin şeker arabalarını almaya başladı. Gittikçe büyüdü. Diğer iki büyük ağabey onu kendilerine tehdit olarak gördü ve onu karşlarına alıp konuşmaya başladılar. Ama iki taraf da şeker arabalarından vazgeçmedi. Son çare olarak bir şey buldular. Futbol maçı.”

-Dede şeker arabaları için futbol maçı mı yaptılar?

-Evet, benim zeki torunum. Kazanan tüm şeker arabalarını alacaktı.

-Peki, nasıl bir futbol maçıydı bu dede?

-Kuralları esnek olan bir futbol maçıydı. Futbol maçı beklenenden uzun sürdü. İki tarafta yanlarına civardaki mahalle ve köylerden adamlar getirdi. Kimisinin tekniği iyiydi, kimisinin fiziksel güçleri. Kazanan iki büyük ağabey oldu. Diğer ağabeyin elinden birçok şeyi aldılar. Hatta o kadar çok aldılar ki, bu ağabeyi birkaç ay sonra, gücünü yeniden toparlayınca rövanş istedi ama yine yenildi.

Aradan aylar, belki yıllar geçti. Her iki tarafta yaptıklarına pişman oldu. Sonra bir çözüm getirdiler. Bu şeker makinelerini beraber işleteceklerdi. Önce sadece birkaçı buna gönüllü oldu. Sonra diğerleri, baktılar ki bu iş çok iyi gidiyor, onlarda buna katıldı. Sonra buna mahallelerinin ismini verdiler ve buna birlik dediler. Yıllar geçtikçe daha da kenetlendiler ve

sadece şeker arabalarında değil her konuda birbirlerine yardımcı oldular. Beraber binalar yaptılar, beraber yediler, birinin başı derde girince ya da şeker arabaları bozulunca birlikte tamir ettiler. Sonra belli bir standartları oldu, herkesin refahı yükseldi ve mutlu yaşamaya başladı. Öyle ki bu dayanışmayı herkes duydu. Civar mahallelerden insanlar bu mahalleye taşınmak istedi. Birlik Mahallesi sakinleri, bir araya geldi ve kabul edecekleri insanları hep kendileri belirledi. Bu mahalle, her konuda en iyi olmaya alıştı ve zaman geçtikçe kendisine çok şey kattı.”

Dede en sonunda derin bir nefes verdi ve arkasına yaslandı. Berk, son bir şey sormak istiyordu. Sorusunun cevabını içten içe merak ediyordu.

-Dede bu birliğe kendi mahallelerinin ismini verdiler demiştin. Mahallenin adı ne oldu? Dedesi ayağa kalktı. Göz teması kurabilmek için eğildi ve yavaşça torununa fısıldadı: “Avrupa Birliği...”

Berk, tüm anlatılanları kafasında birleştirmeye çalışıyordu. Birlik de büyük kavgalar sonunda kurulmuştu. Kavgayla başlayan arkadaşlıklar, büyük bir dayanışmaya dönüşmüştü hikayede. Uyumadan önce bunları uzun uzun düşündü. Berk, arkadaşlarıyla ilişkilerini yeniden gözden geçirecekti...